

[Marianne Jelved]

det min opfattelse, at dette også vil være muligt. I morgen begynder det konkrete arbejde.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er da enig i, at der står det i statsministerens åbningstale, som fru Marianne Jelved citerede, naturligvis. Det var ikke noget forkert citat. Jeg er ikke så imponeret af det, fordi disse nedrustningsforhandlinger er nogle, der bliver ført igennem nu. Der kom melding i morges, var det vist, om, at Sjevarnadsø og Baker var blevet enige om det. De sidste brikker, der skal på plads, er nogle, alle landene fører igennem. Det at tage alle de skridt, Holland har taget, er noget, de selv gør. Det, USA gør, er noget, de selv gør, og det, jeg efterlyste, var, at Danmark selv skulle gøre noget ud over disse forhandlinger.

Og så kommer vi til citaterne. Der er det lidt svært for mig at overse et citat, som fru Marianne Jelved ikke læste op.

»Det er i den forbindelse nødvendigt at vurdere betydningen af, at den amerikanske tilstedeværelse i Europa vil blive mindsket. Vore store allierede må samtidig forventes at skære ned i deres forsvar – også den del, der er udset til at forstærke det danske forsvar.« Og så kommer det: »Fremtiden vil derfor samtidig kunne vise sig at stille relativt større krav til vor evne til at forsvare os selv.«

Det er nærmest og mildest det modsatte af et oplæg til en nedrustningspolitik. »Stille større krav til vor evne til at forsvare os selv«, det svarer meget godt til det, hr. Ivar Hansen sagde. Jeg tror, der er lidt uoverensstemmelse mellem regeringspartierne, og det er måske derfor, begge formuleringerne er kommet med i den samme tale på to forskellige sider, men altså i samme tale.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål til statsministeren, og det er vedrørende vores konkurrenceevne i forbindelse med den finansieringspakke, regeringen har lagt frem.

Der har regeringen jo sagt, at finansieringen vil belaste konkurrenceevnen med 0,8 pct. i 1991 og 0,6 pct. i 1992. Når man så ser Jyllandsposten i dag, så siger vicedirektør Jørgen Hansen, at der i 1992 vil blive tale om ekstra omkostninger, som svarer til en lønstigning på 4–5

pct., og Jørgen Hansen mener, at det især vil ramme eksporterhvervene. Det vil jeg faktisk meget gerne have statsministerens kommentarer til, for er der noget, der er afgørende, så er det, at vi styrker konkurrenceevnen ikke mindst i eksporterhvervene, både af hensyn til betalingsbalancen og til beskæftigelsen.

Hvad er kommentaren til disse udtalelser fra Industrirådets side? Det vil jeg være meget interesseret i.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Uden at gå i dybden så lad mig sige om de indvendinger mod regeringens skatteoplæg, som visse kredse i erhvervslivet har fremført, at det forstår jeg da godt at de gør.

Erhvervslivets organisationer og deres ledelser er der jo for at varetage strikte afgrænsede branche- og erhvervsinteresser. Sådan har det altid været.

Men så vil jeg dog føje til, at det ikke behøver at være et åbent spørgsmål, hvad regeringens skatteforslag indebærer af belastning. Det er nemlig nøjagtig 0,8 pct. af lønsummen det første år og yderligere 0,6 pct. det næste år. Altså i alt over 2 år 1,4 pct.

Regeringens forudsætning herfor er, at der til gengæld skabes et klima, som muliggør, at vi får overenskomster til foråret – og dem vil vi ikke blande os i – med lønstigninger, som er lavere end ellers, og i den sammenhæng er 1,4 pct. over 2 år ikke noget fabelagtigt højt tal.

Sådan er den sammenhæng, men i øvrigt mener vi, at de huller i skattelovgivningen, vi nu lukker, og de vildskud, vi nu fjerner, i sig selv er velbegrundede og tjener til, at vi nærmer os skattetilstanden, som den kendes i det øvrige EF. Det skal vi alligevel. Hvorfor så ikke gøre det i en god og fornuftig sammenhæng, som kan give os lavere personskattetryk og kan give os en moderat omkostningsudvikling i de næste par år?

Ellers vil jeg for mit vedkommende blot slutte min deltagelse i debatten med følgende betragtning – af forskellige grunde tror jeg ikke, at jeg skal gå for dybt i besvarelsen af de spørgsmål, som Socialdemokratiets ordfører har stillet mig; vi kan snakke videre om det alt sammen i morgen og i de kommende uger:

Der bliver ikke tale om skinforhandlinger, når vi nu begynder forløbet i morgen. Tværtimod. Jeg kan godt forberede alle, som skal del-